

64 - O LECȚIE CARE NU VA FI UITATĂ

Mergi la școală acum? Da? Nu? Poate ești în vacanță? Un lucru e sigur, încă înveți! Da! Învățăm toată viața. Întotdeauna este ceva nou de descoperit. E emoționant!

Știi că și ucenicii lui Isus erau la școală? Da, învățătorul lor, este Domnul. În ultima noastră poveste, am văzut că El i-a învățat să se uite așa cum se uită Dumnezeu.

Astăzi, vor învăța o nouă lecție. Aceasta este ceea ce vom descoperi în această nouă poveste pe care o vei găsi în Evanghelia după Ioan, capitolul 13.

În seara asta, vom sărbători Paștele.

În fiecare familie, vom avea o masă copioasă și vom cânta imnuri. Acesta este ultimul Paște pe care Isus îl va sărbători cu ucenicii Săi.

- Duceți-vă și pregătiți ce este necesar pentru masă, le-a spus Isus lui Petru și Ioan.

- Da, Doamne, dar unde vrei să o pregătim?

- Duceți-vă la Ierusalim! Când veți intra în cetate, veți întâlni un om care duce un ulcior cu apă. Urmați-l în casa în care va intra și întrebați-l pe stăpânul casei unde este sala pentru a sărbători Paștele. El vă va arăta la etaj o cameră mare, mobilată cu covoare și perne. Acolo veți face pregătirile.

Petru și Ioan ajung la Ierusalim.

- O! Uite! a spus unul dintre ei, vezi omul acela acolo, duce un ulcior. Să-l urmăm!

Totul se întâmplă exact așa cum a spus Isus. Gătesc mielul, pâinile și legumele. Casa este plină de acele mirosuri bune de mâncare.

Lângă ușa din față, pun un ulcior plin cu apă, un lighean și o cârpă.

Le vor folosi pentru a spăla și a usca picioarele lui Isus și ale ucenicilor. Când vor ajunge, picioarele lor vor fi murdare. Sandalele lor nu-i protejează de praful de pe drum. Acest lucru se face întotdeauna înainte de a intra într-o casă, mai ales într-o zi de sărbătoare. Cel mai mic slujitor este cel care spală picioarele oaspeților. Spre seară, Isus și ucenicii sosesc pentru ospăț. Când sunt pe punctul de a intra în casă, ucenicii se opresc și se uită îngrijorați la lighean și la ulciorul cu apă.

- Nu este nicio slugă aici, se gândesc ei. Cine ne va spăla picioarele?

Matei, Iacov, Filip, Andrei? Nimeni nu se mișcă. Sunt adânciți în gândurile lor.

- Ah! Nu, eu nu, își spune Petru, nu voi face asta! Nu sunt sluga lor, nu le voi spăla picioarele. E prea degradant!

- Nu trebuie să se bazeze pe mine, se gândește altul, nu mă voi înjosi să fac asta! E umilitor. Depinde de ei să o facă!

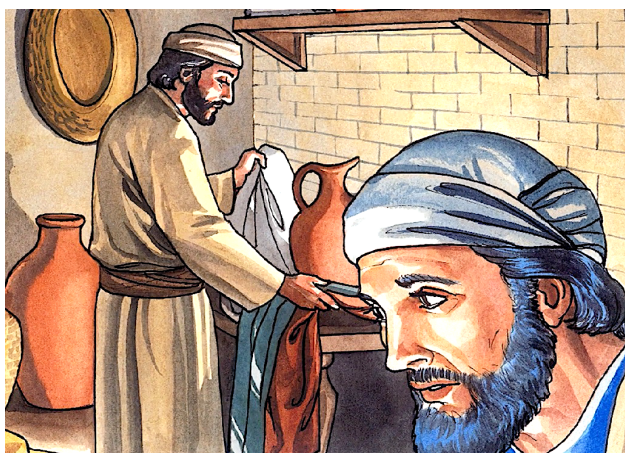

Nimeni nu se hotărăște. S-au așezat să mănânce ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat.

Deodată, Isus le-a spus:

Acesta este ultima dată când vom fi cu toții împreună, de aceea am vrut cu adevărat să sărbătoresc acest Paște cu voi. În scurt timp, voi suferi mult.

Au auzit? Nu sunt sigur, poate că sunt încă adânciți în gândurile lor.

Isus se ridică. Ia prosopul și și-l pune în jurul brâului, așa cum fac slujitorii. Toarnă apa în lighean și îngenunchează în fața unuia dintre ucenici. Îi spală cu grijă picioarele și le usucă.

Se duce la următorul și face același lucru, apoi la al treilea, la al patrulea.

Ucenicii nu spun nici un cuvânt. Privesc, profund șocați. Sunt rușinați. Domnul lor ia locul unui slujitor. Face ceea ce ei au refuzat să facă.

Isus vine la Petru. Îngenunchează în fața lui. Petru își retrage picioarele:

- Ah! Nu! Nu Tu, Doamne! Niciodată în viața mea! strigă el. Tu ești Învățătorul, Domnul, nu ți se cuvine să faci asta! Nu-mi vei spăla picioarele!

- Petru! i-a spus Isus, dacă nu-ți spăl picioarele, nu vei putea continua să fii ucenicul Meu.

- Atunci da! Doamne! Spală-mă! Vreau să fiu mereu ucenicul Tău. Spală-mi și mâinile și capul!

- Nu! Isus i-a zis. Vă spăl picioarele doar pentru că s-au murdărit în timpul umblării.

Isus a terminat. Pune ligheanul la loc și se întoarce la masă cu ei.

- Înțelegeți de ce am făcut asta? îi întreabă. Am vrut să vă dau un exemplu de urmat. Voi mă numiți Învățător și Domn și aveți dreptate pentru că sunt, și totuși îmi voi da viața pentru voi pentru că vă iubesc. Și voi trebuie să vă iubiți, să aveți grijă unii de alții și să nu vă

certați pentru a ști cine este cel mai mare. Vreți să mă urmați? Atunci faceți ca mine și veți fi cu adevărat ucenicii mei.

Toată lumea își pleacă capetele. Le este rușine. Își dau seama cât de mândri sunt, dorind mereu să aibă primul loc. Este o lecție de smerenie care nu poate fi uitată.

ȘI TU ȘI EU!

Ai înțeles lecția pe care Isus le-a dat-o ucenicilor Săi?

Da, le-a dat o lecție de smerenie. Le-a arătat cum ar trebui să se comporte, unii față de alții.

Smerenia este opusul mândriei. Adică să nu te lauzi, să nu te crezi mai bun decât ceilalți, să nu te pui deasupra lor și să-i disprețuiești, ci să-i iubești, să-i ajuți.

Vrei să-i faci pe plac lui Isus? Atunci fă așa cum a făcut El. Ai grijă de cei din jurul tău, fie acasă, la biserică, la școală.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Isus ne învață cu cuvintele Sale, dar și cu viața Sa. În ziua aceea, nu a ținut un discurs mare, dar și-a pus în practică învățătura. Ucenicii au înțeles bine mesajul.

Să facem și noi la fel în viața noastră de zi cu zi, în familie, la locul de muncă, în relațiile noastre cu ceilalți, iar copiii noștri vor înțelege. La rândul lor, vor putea trăi învățăturile lui Isus.

Sunt mari observatori și buni imitatori, dar nu pot fi păcăliți. Ceea ce sântem și ceea ce facem vorbește mai tare decât ceea ce spunem.

Fie ca ei să găsească exemple bune de imitat în familiile noastre, în împrejurimile lor și la biserică.